

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

Bp.

(Hely)

1916. VIII. 25.

(Idő)

A Nap

(Köj. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

351.74

Hely

Idő

"1916"

Személy

351.74 1916

Nem kell asszonyrendőr!

Neumann Árminné a minap Bárczy István polgármesternek memorandumot nyújtott át, amelyben a piaci viszályok megakadályozására felajánlja a polgármesternek az asszonyok önkéntes őrségét. A terv szerint a Magyar Háziaszonyok Országos Gazdasági Szövetkezete asszonyrendőröket állít a vásárcsarnokokba és a piacokra és ezeknek lesz kötelességük, hogy megakadályozzák az árusok ezerféle visszaéléseit. Az árak maximalálásának ugyanis, mint a háziasszonyok látják, a mai rend mellett semmi értelme sincs, mert az árusok minden eszközt felhasználnak, hogy a maximalálás alól kibujjanak. Ezért akarják a háziasszonyok most asszonyrendőrökkel ellenőriztetni a piacot.

A háziasszonyok az 1914. évi L. t. c. 5. §-a alapján a katonai szolgálatra alkalmatlannak talált férfiakkal akarták elsősorban megoldani a piaci rendészet ügyét, de még hatásosabbnak találták az asszony hármadadokat. Önkéntes őrsereget akarnak szervezni a 18—50 éves budapesti nőkből és ezekre szeretnék rábízni a vásárcsarnokok és piacok

ellenőrzését. Részletesen kifejti a memorandum, hogy miként akarják az asszonyok ezt a nehéz kérdést megoldani, de úgy látszik, a memorandum a tanács megleghangu köszönetnyilvánításával annyi sok más ideális terv helyére a fővárosi irattárba fog kerülni. Hogy miért, arra nézve két interjú adja meg a választ.

Folksházy Lajos tanácsnok, a közéletmezői ügyosztály vezetője A Nap munkatársának az asszonyrendőrökre vonatkozóan a következőket mondotta:

— Elöttem a memorandum, de bizony aligha lesz ebből valóság. Mert a tisztelt háziasszonyok, akik igen dicséretreméltóan akarnak segíteni a piacokon való rendteremtésben, elfelejtették, hogy micsoda nagy szakavatottságot kell elsajátítani annak, aki a piacokat akarja ellenőrizni. Ismerni kell az árakat, az árakat, a konjunkturákat, a sok szabályrendelet ezer utvesztőjében való eligazodást, de meg azután azzal a speciális emberfajjal is tisztában kell lennie, amely a piacokon árusít. Ezekkel szemben még a férfirendőr sem lehet eléggé erélyes, hát még az asszony.

Hiszen az történe az asszonyok intézkedéseiből, hogy egy pörből három lesz. Mert az asszonyrendőr bizony nem hagyná magán száradni a becsületén esett foltot és annyi botrány lenne nap-nap után, hogy elmenne a kedve a rendőrködéstől. A jobb sorsra teremtett hölgyeknek. Az eszme igen szép, minden dicséretre érdemes, de fájdalom, a mi viszonyaink mellett keresztülvihetetlen. Így tehát nem lesz nehéz eltalálni, hogy a memorandum sorsa mi lesz.

Beszélt A Nap Kaveggia Béla rendőrkapitánnyal is, aki a főkapitányságon a piacrendészetet intézi. Kaveggia ezt mondotta:

— Asszonyrendőr? Hát a férfirendőrnek nincs ezer baja a piaci árusokkal. Tiszteletreméltó az idea, de keresztülvihetetlen és nem célszerű. Mert aki a piacokon rendet akar teremteni, annak hónapokig tanulmányozni kell a piacrendészet kérdését és csak akkor bátorkodhatik ki a vásárcsarnokokba, hogy rendet teremtsen az árusok között. Melvük asszonynak van meg a kellő erélye és bátorsága és melvük fogja eltűrni, hogy kofai hangon beszéljenek vele? A férfirendőr már megszokta, fel sem veszi, mert ha érzékenykednék, hát se vége, se hossza nem lenne a

rendőr- és becsületsértési ügyeknek. Nem hiszem, hogy a memorandummal komolyan foglalkoznak a város-házán, mert hiszen ahhoz, hogy valaki rendet tudjon teremteni a pesti piacon, nemcsak erély, kard, fringia, bot vagy tekintély kell, szükséges ahhoz a szaktudás és abban a labirintusban való eligazodás, amelyet nálunk piaci rendészetnek neveznek. Asszonyoknak új hivatása e szerint egyelőre tárgyitalan. Pedig tán nem is festene rosszul egy fess, fiatal asszonyrendőr.